

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING INZAKE DE TOELAATBAARHEID
VAN EEN CASSATIEBEROEP**

**nr. 12.342 van 7 maart 2017
in de zaak G/A 221.539/IX-9017**

In zake : Arthur RODENBACH
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Christophe Vangeel
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Lange Lozanastraat 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de UNIVERSITEIT GENT

I. Voorwerp van het beroep

1. Het administratief cassatieberoep, ingesteld op 21 februari 2017, strekt tot de nietigverklaring van arrest nr. 3496 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen van 23 januari 2017.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is onderworpen aan de procedure tot toelating, bedoeld bij artikel 20, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en bij de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Het dossier van de zaak is door de griffie ontvangen op 28 februari 2017.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. De toelaatbaarheid

3. Het cassatieberoep is gericht tegen een arrest waarbij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen op vordering van verzoeker een beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 27 december 2016 vernietigt en het daartoe bevoegde orgaan beveelt ten aanzien van verzoeker een nieuwe beslissing te nemen “uiterlijk op 3 februari 2017”.

De bodemrechter acht een eerste middel, afgeleid uit “een gebrek aan professionaliteit en deskundigheid” – door die rechter opgevat als een beroep op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel – ongegrond.

Een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel II.225, § 1, van de Codex Hoger Onderwijs, wordt door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen eveneens verworpen.

In zijn derde middel beroept verzoeker zich in de bodemprocedure op een fout in de berekening van het examencijfer. Dit middel wordt in het bestreden arrest bijgevalen en gegrond bevonden.

4. Verzoeker vraagt de verbreking van het bestreden arrest “slechts [...] in de mate dat de bestreden beslissing op bepaalde middelen van verzoeker niet heeft geantwoord”. Hij stelt dat hij deze cassatievoorziening moet instellen, om te beletten dat het arrest “kracht van gewijsde” verwerft, “waardoor verzoeker zich niet meer op het betreffende middel kan beroepen en [hij] de mogelijkheid [verliest] om het gebrek aan motivering door de Raad opnieuw aan te vechten”.

5. Het betoog van verzoeker faalt.

6. Het bestreden arrest vernietigt de beslissing van de institutionele beroepscommissie van 27 december 2016 na het gegrond verklaren van het derde middel van verzoeker.

Voorliggend beroep is ingegeven door de verwerping van het eerste middel van verzoeker. Het enige middel dat verzoeker aanvoert in de cassatieprocedure bekritiseert de motivering – of het beweerde gebrek eraan – op grond waarvan de bodemrechter dit eerste middel heeft verworpen.

7. Die ongegrondverklaring door het bestreden arrest van dit eerste middel van verzoeker is geen reden waarop het bestreden vernietigingsarrest steunt.

8. Het cassatieberoep waarin een enig cassatiemiddel wordt aangevoerd dat geen van de zelfstandige vernietigingsmotieven van het bestreden arrest bekritiseert, kan, ook al was dat enige cassatiemiddel gegrond, niet tot cassatie leiden van het bestreden vernietigingsarrest.

9. Het gezag van gewijsde van het bestreden vernietigingsarrest strekt zich uit tot de onverbrekelijk met het *dictum* verbonden motieven die uitspraak doen over de tijdens het rechtsgeding voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen betwiste rechtspunten waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren.

10. Het *dictum* van het bestreden arrest besluit tot de gegrondverklaring van het beroep van verzoeker en bijgevolg tot de vernietiging van de bestreden beslissing van de institutionele beroepscommissie van 27 december 2016 en tot het geven van het bevel aan de Universiteit Gent om een nieuwe beslissing te nemen.

De onverbrekelijk met het *dictum* verbonden motieven van het bestreden arrest zijn enkel de motieven voor de gegrondverklaring van het derde middel van verzoeker.

11. Het gezag van gewijsde van het bestreden vernietigingsarrest strekt zich niet uit tot de motieven voor de ongegrondverklaring van het eerste middel van verzoeker.

12. Het cassatieberoep is kennelijk niet ontvankelijk.

13. Uit het onderzoek van het cassatieberoep blijkt dat het niet voldoet aan de vereisten voor de toelaatbaarheid ervan, bepaald in artikel 20, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

B E S L I S S I N G:

1. Het cassatieberoep is niet toelaatbaar.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Aldus te Brussel verleend, op 7 maart 2017, door:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren